

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. în străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Proiectul de conversiune al guvernului. — Buget nou, biruri noi. — Asanarea datoriilor agricole. — Guvernul și chestia depunerilor. — *Cronica:* Necrolog. Nou guvernator la „Banca Națională a României”. Memoriul „Solidarității”. Asanarea datoriilor agricole. Bănele din județul Hunedoara și Conversiunea. Situația sumară a Bănei Naționale a României.

Proiectul de conversiune al guvernului.

Nu mai este, în fine, nici o îndoială despre necesitatea intervenției Statului în chestiunea care se agită de atâta vreme a asanării debitorilor particulari. Ce se mai discută acum prin presa noastră și de câteva zile chiar în adunările legiuitoare este numai:

1. Cine a fost inițiatorul acestei probleme? (Ce importanță va fi având această oare? Poate vre-un onorar?)
2. Cum să se facă această intervenție a Statului?

Actualul guvern, se știe, și-a prezentat Parlamentului proiectul său de conversiune prin cele două cunoscute instituții: Banca Agriculturii și Casa de Amortizare, ce urmează a se înființa.

Consider cunoscut cititorilor acestei Reviste textul acestui proiect, în liniile lui generale și nu mă gândesc să intru în detaliile paragrafelor săi, cari de altfel se mai pot schimba în discuțiunile legiferanților noștri. Mă voiu mărgini în aceste câteva rânduri să arăt dacă și care ar fi posibilitatea de aplicare a sus-zisului proiect, devenit, eventual, lege și — în caz de aplicare — cari ar fi consecințele sale mai importante și mai imediate.

În ce privește consecințele trebuie să o spun dela început, că, din parte-mi, le văd catastrofale deja prin tardivitatea arătării lor în urma formalităților și a aparatului greoi — eu le văd imposibile pe ambele! — preconizate de autorii proiectului.

Se vede dela distanță că aceștia sunt pur și simplu „biurocrați”, cari nu cunosc câtuși de puțin pe țărani noștri și nici relațiunile de credit țărănesc. Dânșii cred probabil că fiecare țaran de „asanat” este un fel de „Tausendkünstler”, în care să se găsească, în egale proporții, sămânță de avocat, de inginer-agronom, de matematician și de expert-contabil. Numai un astfel de țaran ar putea face, singur și fără ajutorul unui intermediar-șperțar, față tuturor formalităților cerute de „legea” conversiunilor și numai în acel caz și-ar putea mai ales da seamă de situațiunea sa după conversiune.

Dar ceea ce în special se vede că nu cunosc autorii proiectului în discuție, este mai ales situația din Ardeal și relațiunile și organizația de credit din această provincie. Și... este păcat și inadmisibil să legiferezi numai pentru o jumătate și ceva din țară, admitând, firește, că pentru stările din celelalte provincii proiectul ar fi perfect adaptat și studiat, ceea ce de altfel nu pare a fi cazul.

Băncile românești din Ardeal cu organizația lor de control „Solidaritatea” sunt intrate solid în viața economică și națională a poporului nostru de acolo. Ele sunt așa zicând chiar ale țărănilor. Cu ajutorul lor — pe lângă acela a Bi-

sericilor Naționale — și-a păstrat poporul românesc de acolo ființa sa națională. Prin acele bănci mitite, dar românești curate și solide și-a înmulțit țăranul nostru proprietățile, ba unii prin ele s'au *împroprietărit*. Aceste lucruri — le cred, sau nu legiferanții de azi! — sunt curatul adevăr. Deci nesocotirea acestor organizațiuni de credit „*țărănești*” în legiferarea conversiunii datoriiilor *agricole* ar fi o mare și neiertată greșală. Un singur exemplu: Ce se va face țăranul „*asanat*” când a doua zi după *asanare* — se poate pune, de sigur, cazul — îi cade boul din jug sau calul din ham? Unde se adresează pentru un ban, ca să-și pună iarăși plugul în brazdă? Banca lui din sat este și rămâne mulți ani anchilozată, dacă nu a dispărut de tot, dimpreună cu economiile tot ale țărănilor, aceștia neasanați! Se va adresa eventual cărciumarului sau vre-unui alt particular pentru banii de cari are nevoie și astfel se va introduce și întări și în Ardeal — ca în Vechiul Regat — sistemul de credit cămătăresc și *clandestin* dela om la om. Vom merge deci înapoi cu câțiva zeci de ani.

Și acum revenim la aplicabilitatea proiectului presupunând că totuși ar putea deveni lege.

Formalitățile de îndeplinit, organele de stat (comisiuni, „specialiști”, para-comisiuni și para-specialiști) cu funcționari luași la întâmplare — chiar admitând imposibilul, că adecă ar fi toți și cunoscători ai chestiunii și — mai ales — *onești*, vor stânjeni și întârzia operațiunile de conversiune într-o astfel de măsură, încât între timp situația generală economică poate fi cu totul alta decât cea de azi. În afară de aceasta „*moratoriul*” dat cu atâta largheță inconștientă „*de-asașanilor*” va ataca și va ruina și ce brumă mai avem ca încredere și credit, culcând la pământ ultimele bănci mici provinciale, de care se vede că se desinteresează cu totul legiferanții specialiști de azi.

Dar „*intervențiile*”, abuzurile și „*șperțuiele*”, mai ales, cu atâta șomaj intelectual, ce, se zice, că avem?

Se vor turbura apele toate și vor înflori pescuirile în turbure ale tuturor excrocilor! Se vor dărâma instituțiuni economice-financiare și se vor călea în pi-

cioare, practice de mult și de toată lumea consacrate, spre a se pune în loc un mare semn de întrebare în cazul cel mai bun, sau un mare haos, din care cu greu se va mai găsi o eșire.

Aceasta în ce privește formalitățile de aplicare ale despomenitului proiect, devenit lege.

Dar să admitem că ne-am înșela, că deci am exagera greutățile de aplicare ale proiectului legi de conversiune. Să admitem deci d. e. că spre finele anului viitor (1932) această lege așa cum se găsește azi în proiectul cunoscut, sau cu mici modificări, se va fi pus integral în aplicare. Să ne închipuim aceasta și să încercăm a ne da seama de situația ce se va fi creat în consecință.

Debitorii asanați vor fi mai puțin mulțămii decât astăzi, dacă vor înțelege să-și plătească ratele datoriiilor lor convertite, zic, mai mulțămii decât azi, când *în urma propagandelor politicianiste deșanțate și mai ales în urma propagandei ce aud că se face acum la safe cu proiectul de conversiune al guvernului, nu mai plătesc nimic.*

Băncile provinciale vor fi toate la pământ și cele cari se vor mai ține pe picioare vor fi cel puțin tot așa de imobilizate ca și acum și, acoperite cu *obligatiunile de conversiune* în loc de „*gicgiu*”, își vor fi așezat frumos mâinile pe piept, în așteptarea sfârșitului.

În locul lor își vor fi așezat „*șetrile*”, pe la colțuri de stradă mai întunecoase, bancherii clandestini: cămătarii.

Celelalte ramuri ale vieții noastre economice: industria și comerțul vor fi de sigur încă și mai anchilozate decât sunt astăzi, lipsindu-le, chiar mai mult decât azi, *creditul*, fără de care nu pot trăi.

Și totuși conversiunea datoriiilor private *trebuie* să se facă. Dar cum? Prin libere tratative între creditori și debitori jertfind cât se poate și unde este *absoluta nevoie* creditorii și cu girul Statului pe astfel de *obligatiuni*, cari să animeze circulațiunea de bunuri, ca mijloc de schimb. Altfel — dat fiind că la un mare împrumut extern în acest scop nu ne putem gândi — este păcat de orice discuțiuni și eforturi.

București, 25 Noembrie 1931.

S. ROȘCA.

Buget nou, biruri noi.

Bugetul țării constituie un subiect ineputabil. Fie în timpul când el se alcătuieste, fie după această operațiune, bugetul rămâne un domeniu întreg de discuții, ca o problemă ce n'are început și n'are sfârșit. Este și natural să fie astfel, când s'a spus de atâtea ori că el nu însemnează numai o pură alcătuire de cifre orânduite pe două coloane, ci domină dela războiu încoace întreaga viață economică a țării.

Plecând dela acest punct de mănecare, s'au exprimat în ce privește compunerea bugetului, o mulțime de deziderate atât în această revistă cât și în multe altele. N'a avut desigur nimeni pretenția să se erijeze în dascăl bugetar (mai că a început să apară și această profesiune) dar tot avem convingerea că dintre atâția autori, cari și-au obosit creierul pentru câte o idee în această direcție, se vor fi găsit unii să expună și ceva sănătos.

Ceeace durea în primul rând și ceeace apasă enorm pe umerii acestei țări, erau de sigur impozitele, pe cari nu numai că cetățeanul nu le mai poate plăti, dar încarcă într'un mod extraordinar costul vieții. Și soluțiile ce se propun au pentru lecuirea acestor neajunsuri, abundau în totalitatea cazurilor în reducerea impozitelor. Spre ele trebuiau deci să-și îndrepte ochii în primul rând, alcătuitoarii bugetului pe anul viitor. Eram cu atât mai îndreptățiti să sperăm că acest deziderat dorit de toată lumea se va înlăptui, cu cât din comisiunea bugetară a făcut parte și dl A. Corțeanu, economist cu renume cunoscut în problemele economiei capitaliste, dar mai cu seamă reputat prin apelul pe care l-a adresat astă-vară funcționarilor, chemându-i să contribuie la ieftinirea vieții. Iar această ieftinire trebuia să urmeze tocmai pe baza unor degrevări importante de cheltuieli din bugetul statului, între cari lefurile funcționarești nu erau desigur pe ultima treaptă.

Este cazul să menționăm aici că nimeni nu dorește scumpirea vieții, ci dimpotrivă. Dar este de neconceput o ieftinire a acesteia prin presiunea pe care ar exercita-o funcționarii publici, cari fac abia a 50-a parte din populația țării. În privința aceasta am mai scris noi ceva și în alte ocaziuni. Căci mai curând se va petrece fenomenul invers: funcționarul va trebui să rabde ducând o viață sub standardul normal, pentru că să iasă la un liman. Presupunând totuși că lucrul ar fi cu puțință, este de neînțeles o ieftinire a vieții câtă vreme impozitele se mențin la vechea lor stabilire. A prelinde că ieftinești viața fără

micșorarea lor, însemnează a-ți bate joc de aceia cărora le ceri concursul. Căci doar nu odată s'a spus că impozitele încarcă în mod exagerat prețul produselor. Și nu trebuie iarăși să uităm că dela 1930 încoace de când se prelinde că viața a început să se ieftinească, statul a mai scumpit taxele poștale cu 30% (o scrisoare simplă se marcă atunci cu 5.25 lei, iar astăzi cu 7 lei), iar căile ferate sunt concurente de autobuse, tocmai pentru că mențin și azi în vigoare tarifele din 1928. (În afară de câteva excepții).

Remarcând sub titlu de curiozitate cele de mai sus, constatăm deci că deși ar fi fost logic, impozitele nu s'au redus, ci din contră, s'a produs o mărire a unora din ele. Această mărire constă pe de o parte în faptul că lefurilor funcționarilor li s'a aplicat o nouă curbă de 15% (așa încât astăzi orice slujbaș public primește în mână ceva mai puțin decât 50% din retribuțiunea sa nominală și închipuiască-și oricine ce leafă trebuie să aibă un funcționar public pentru ca să poată trăi cu jumătatea ei) pe de altă parte în mărirea impozitului pe salariu, urcându-l din 4% și 8% cât era, la 6% și 10%. (S'a vorbit și de un supliment de impozit pe salariile funcționarilor particulari și deși chestiunea s'a desmintit după toate cele întâmplate pare că desmintirile întăresc afirmațiunea, după cum excepția confirmă regula). Așa dar în loc să se fi căutat stimularea capacității de consumație în aceste timpuri când subconsumațiunea își arată colții efectelor, s'a procedat tocmai de-a 'ndoaselea.

O înviorare a vieții economice în asemenea condițiuni este de neconceput. Este de neconceput mai cu seamă prin faptul că de unde circulația bunurilor era și așa extrem de redusă și dl Corțeanu ca înalt factor bugetar recunoscut de astă vară răul acestui fenomen, astăzi statul vine și mai taie și din puținul ce mai era.¹⁾ În curând vom ajunge la situația că orice individ în această țară nu se va mai putea hrăni decât cu pâine și probabil că va trebui să recurgă iarăși la troc.

Dar dacă revenim la discuțiunea bugetului și la chestiunea impozitelor trebuie să remarcăm că în special acestea din urmă formează marea guvernărilor acestei țări. Căci în afară de cele înșirate până acum statul a mai instituit două: unul pe pâine și altul în folosul aviației. Și dacă din venitul celui dintâi a acoperit toate primile de export, am dori să știm și ce s'a procurat din încasările celui de al doilea im-

¹⁾ Vezi articolul: Socoteli greșite din ziarul „Argus” cu data de 3 Aug. 1931.

pozit, încassări cari în baza datelor statistice pe cari le posedăm se aproprie de $\frac{3}{4}$ miliard lei pe an. Se pare deci că se recurge mereu bazați pe succesul acestor măsuri cu aparență de provizorat de a dubla și tripla contribuțiunile. Pentru că să nu se uite că înzestrarea aviației își are capitolele ei separate și în bugetul obișnuit.

Mergând mai departe cu analiza bugetului dar mai cu seamă referindu-ne la însemnătatea lui în cadrul regulării vieții noastre economice, va trebui să dăm deosebita noastră atențiune, noianului de legi care vine să-l împănăze. Și vom recunoaște că dela prima sesiune parlamentară național-țărănistă (iarna anului 1928) nici o altă sesiune nu s'a mai remarcat în privința unei așa de enorme abundențe de legi, ca aceea care a început acum. Situațiile mai sunt apoi de comparat și din punctul de vedere al rezultatelor ce se scöntează. Căci și atunci ca și acum se pretindea că s'a reformat totul în bine pe lungă durată. Așa de exemplu, viața administrativă își găsisse eroul în dl ministru Vaida; dl Mihai Popovici la finanțe vedea situația financiară îndreptându-se tocmai pentru că venise cu o lege nouă a contabilității publice, a cărei expunere de motive forma un studiu complex și desăvârșit; ²⁾ dl V. Madgearu la industrie și comerț, lucrări publice și agricultură propaga la rândul său în toate părțile credința că viața economică românească se va îndrepta, pentru că modificase radical cele mai importante legi de cari era guvernată. O întreagă avalanșă de legiuri sociale apoi, pe lângă celebrele autonomizări cari astăzi se desautonomizează, forma complectarea garniturii legislative ce urma să ne ferească. Și în ciuda tuturor acestor legi, nicăieri nu s'a produs vre-un reviriment important în bine. Nici viața administrativă nu s'a purificat, nici finanțele nu s'au îmbunătățit, nici situația economică nu ne surâde și nici chestiunile sociale n'au căpătat vre-o deslegare. Și doar legiurile național-țărăniste erau oarecum reclamate de ideologia partidului, erau deci într'o măsură justificate. Dar acum.

Iată deci o probă evidentă că legiuirea prin ea însăși nu îndreptează nimic, atunci când nu e dublată de o activitate asiduă. Dacă tot prin reforme în domeniul legislativ se încearcă noua soluție, credem că nu suntem sceptici, când ne exprimăm îndoiala noastră

²⁾ Vezi biblioteca legilor uzuale adnotate, Nr. 35 din 1929 și în special, reforma privitoare la funcționarea curții de conturi, care acum se reformează iarăși.

asupra rezultatului. Ba pentru rezultate directe și imediate par a fi recomandabile tocmai acele soluții de nuanță parazită: timbrele clasice. Pentru că între alte legiuri ce se anunță, ne interesează direct acelea cari privesc producția agricolă. Am luat deci la cunoștință că mult discutata conversiune a datoriilor agricole va fi de astădată fapt îndeplinit. Dar dacă ne mângăie măsura în sine a conversiunii, nu putem trece peste ea fără să ne exprimăm nedumerirea asupra modalității în care a fost concepută să se înfăptuiască. Trebuie să spunem în prealabil că principial moratorul agricol, la adăpostul experienței făcute cu cel negustoresc și industrial nu este o măsură potrivită. Dar dacă e vorba ca el să fie menținut în celelalte domenii economice de activitate, atunci regurgând la principiul egalității, apare ca justificată măsura și în domeniul agricol. Dar reîntorcându-ne la conversiune vom remarca greșala atingerii drepturilor creditorilor prin creierea unei categorii de debitori cărora li se reduc datoriile cu 25%, atunci când mereu s'a declarat că conversiunea nu va atinge drepturile integrale ale creditorilor. Este paradoxală această măsură pentru că viața în regim capitalist tăind mereu din principiile ce o guvernează este o utopie și un anacronism. O utopie, pentru că nu se poate trăi economiceste din combinații de principii prea diferențiate și este un anacronism pentru că în loc ca operațiunea menționată a conversiunii să se bazeze pe principiul recunoașterii muncii active, se încurajează tendințele socialiste de uniformizarea veniturilor. Căci evident, chiar dacă admitem că o clasă socială importantă, chiar cea mai importantă din această țară suferă, nu trebuie să pierdem din vedere că datoriile agricole au fost făcute sub un regim de liberă concurență, regim în care întreprinzătorul suferă și riscurile și avantajele. Pe urmă trebuie să luăm în considerare faptul că și restul datoriilor este preluat în mare măsură de stat și acoperit tot din contribuția generală. În felul acesta un nou impozit își face apariția, impozit de lungă durată și pe care îl plătește tot cetățeanul în favorul unei singure categorii. Ceeace ne miră în special este apoi faptul că prin legea de conversiune nu se impun și agricultorilor unele îndatoriri. De pildă s'ar fi putut aplica cu rigoare și în mod coercitiv chiar, legea asociațiilor agricole adusă și sancționată astăvară, pentru ca să se stimuleze raționalizarea muncii agricole prin toate mijloacele și prin toate modalitățile. Pentru că nu e nici o logică să-i plătești cuiva datoriile, fără

să-l oblige să muncească mai productiv, tocmai în propriul său interes.

Dar așa e viața noastră românească. Legiferează, legiferează și fiecare legiferare este înconjurată de aureola unei fericiri ce va să vină de dragul legii și nu în baza muncii. Noi vom fi deci reali și la lumina retrospectivă a celor trecute în revistă, vom scrie la răboj toate impozitele pe cari le-am menționat. În acelaș timp vom înregistra un lucru de necontestat, că succesiunea guvernelor în țara românească, însemnează însumarea unei serii de impozite ce crește în progresie geometrică. Dar pe când guvernele vin și pleacă, impozitele rămân, încât această țară ne apare ca un monstru cu infinite guri cari toate trebuie să se infundeze cu impozite.

Ing. GH. BRĂNDUȘ.

Asanarea datoriilor agricole.

(Continuare).

Concordatul agricol.

Art. 34. — Vor putea cere concordatul agricol proprietarii agricoli pentru datoriile lor definite de art. 2 și 9 ale acestei legi, în cazurile în cari creditorii lor n'au consimțit la conversiune sau creanțele au fost declarate neconvertibile de către comisiunile de conversiune instituite prin legea de față.

Cererea nu va fi admisibilă dacă debitorul nu va oferi o cotă de minimum 75% din totalul creanțelor sale capital și dobânzi, plătită în termen de cel mult 30 ani și va face dovadă că veniturile sale sunt îndestulătoare pentru acoperirea ratelor de amortizare.

Concordatul nu poate fi acordat decât cu consimțământul creditorilor care reprezintă 55 la sută din totalul sumelor datorate este suficient.

Competință. — Procedură.

Art. 35. — Cererea de concordat făcută de debitorul proprietar agricol, având o proprietate de cel mult 25 ha., este de competența judecătorului de ocol în circumscripția căruia sunt situate bunurile grevate.

Cererea de concordat făcută de debitorul agricol având o proprietate mai mare de 25 ha. va fi îndreptată la tribunalul situației imobilului.

Art. 36. — Cererea de concordat va fi însoțită de un tablou de situația activului și pasivului, cu arătarea amănunțită a tuturor debitorilor precum și a creditorilor, indicându-se domiciliul acestora, natura creanțelor, rangul și toate drepturile de preferință precum și orice privilegiu care ar fi conservat asupra bunurilor grevate.

Debitorul va indica în această cerere cota pe care o poate oferi precum și termenul în care se obligă a face plata.

O copie după această cerere va fi depusă de către debitor în termen de cel mult 10 zile dela data înregistrării la primăria comunei în circumscripția căreia se află bunurile sale.

Această copie va fi afișată în aceeași primărie prin îngrijirea notarului comunei respective.

Art. 37. — Debitorul agricol care în cererea de concordat va ascunde o parte din activul său sau va omite cu rea credință în lista ce va prezenta pe vreunul din creditorii săi, va fi decăzut din dreptul de a obține concordatul.

Art. 38. — Orice creditor anterior termenului de concordat, nearătat de către debitor, are dreptul de a interveni în instanță de concordat până în momentul pronunțării definitive.

Art. 39. — Dela data introducerii cererii de concordat și până la omologarea definitivă a concordatului, niciun creditor pentru vreo cauză sau un titlu anterior cererii de concordat nu poate înființa sau continua vreo executare silită asupra averii, imobilitare agricole, precum și asupra accesoriilor sau produselor aferente.

Orice înstrăinări și constituiri de drepturi reale sunt nule.

Procedura înaintea judecătorului de ocol.

Art. 40. — Judecătorul de ocol odată ce primește cererea de concordat fixează ziua de înfățișare care nu poate trece, peste 30 zile dela înregistrarea cererii și citează pe creditorii ca și pe debitorii cu invitațiunea de a declara dacă își dau sau nu consimțământul la admiterea concordatului și a prezenta la termenul fixat toate actele prevăzute în art. 26 precum și orice alte acte de cari s'ar servi în susținerea sau combaterea cererii.

Art. 41. — În ziua fixată de judecătorul de ocol, după ascultarea părților în camera de consiliu, dresază un proces verbal semnat de el, contrasemnat de greșier, cuprinzând:

a) rezultatul desbatelor;

b) un tablou de creditori cu indicarea numelui fiecăruia, a quantumului creanțelor și natura lor precum și declarațiunile creditorilor cari și au dat consimțământul;

c) un tablou al debitorilor, celui care a cerut concordatul cu aceleași amănunțite arătări asupra quantumului creanțelor și garanțiile ce posedă precum și a domiciliilor lor;

d) toate întâmpinările ce se vor face de creditor împotriva cererii de concordat și motivele pentru cari aceștia se opun la admiterea lui;

e) fixarea unui termen în camera de consiliu când judecătorul se va pronunța asupra acestei întâmpinări și va hotărâ asupra omologării concordatului.

Art. 42. — Hotărârea de omologare va fi motivată de judele de ocol care este obligat să

constate că debitorul a întrunit toate condițiile specificate în art. 35 a. l. indicând și toate probatoriile pe cari se sprijină hotărârea sa.

Art. 43. — Hotărârea judecătorului de ocol poate fi atacată cu apel de părțile interesate înaintea tribunalului de resort în termen de zece zile dela data pronunțării sale.

Apelul va fi depus motivat la greșa judecătoriei respective care va elibera apelantului dovada de primire.

Înaintea instanței de apel nu vor fi primite alte motive decât acelea cari au fost dezvoltate prin petițiunea de apel.

Art. 44. — Tribunalul ca instanță de apel se va pronunța în camera de consiliu după ce va fi ascultat susținerile părților, printr-o singură hotărâre care va soluționa toate întâmpinările formulate de creditor la prima instanță precum și omologarea concordatului cerut.

Procedura înaintea tribunalului.

Art. 45 — Cererea de concordat a proprietarului agricol cu mai mult de 25 ha. va fi adresată la tribunalele cu mai multe secțiuni, primului-președinte care o va repartiza la una din secțiunile civile ale tribunalului.

Art. 46. — Președintele tribunalului îndată ce primește cererea, va desemna de urgență pe judecătorul delegat cu operațiunile concordatului.

Art. 47. — Judecătorul delegat cu examinarea cererii de concordat, va cita într'un termen care nu va trece de 30 zile dela data înregistrării, atât pe debitor cât și pe creditorii săi cu obligațiunea de a prezenta la termenul fixat toate actele prevăzute de art. 36 precum și orice alte acte de cari părțile se vor servi în susținerile lor.

Art. 48. — În ziua fixată, judecătorul delegat va dresa un proces verbal semnat de el și contrasemnat de greșier, cuprinzând:

a) rezultatul dezbaterilor cu declarațiunile creditorilor cari au acceptat concordatul;

b) un tablou al creditorilor cu indicarea domiciliului, al quantumului creanțelor și naturei lor;

c) un tablou al debitorilor celui care solicită concordatul cu aceleași amănunțite indicațiuni;

d) arătarea întâmpinărilor făcute de creditori și motivele pe cari ei se sprijină pentru a cere înlăturarea concordatului.

Judecătorul delegat va înainta de urgență procesul său verbal tribunalului care va convoca părțile în camera de consiliu pentru a soluționa cererea de concordat.

Art. 49. — În ziua fixată, tribunalul, după ce va fi ascultat susținerile părților, va examina toate întâmpinările formulate și va hotărâ asupra omologării.

Art. 50. — Hotărârea de omologare va fi motivată de tribunal, care este obligat să constate că debitorul a întrunit toate condițiile specificate în art. 34, indicând toate probatoriile pe cari se sprijină.

Art. 51. — În contra hotărârii tribunalului, părțile interesate pot face apel înaintea Curții de apel respective în termen de 10 zile dela data pronunțării.

Apelul va fi depus motivat la greșa judecătoriei respective care va elibera apelantului dovada de primire.

Înaintea instanței de apel nu vor fi primite alte motive decât acelea cari au fost dezvoltate prin petițiunea de apel.

Apelul se judecă de urgență cu precădere în camera de consiliu citându-se debitorul, judecătorul delegat și creditorii oponenti.

Sentința de omologare și efectele sale.

Art. 52. — Judecătorul de ocol prin cartea de judecată, sau tribunalul prin hotărârea de omologare a concordatului, vor dispune eșalonarea plății capitalului după capacitatea anuală de plată a debitorului, fără a depăși limita de 30 ani, nici a coborâ sub 10 ani, afară de cazul când debitorul ar consimți a plăti într'un termen mai scurt.

La eșalonarea plăților se va ține seamă de valoarea și natura creanțelor ipotecare sau privilegiate de o parte și chirografare de altă parte, cărora li se vor fixa cotele potrivite quantumului și rangului lor.

Hotărârea de omologare va prevedea cota globală anuală pe care urmează s'o plătească debitorul. Această cotă va fi depusă de către debitor la Administrație Financiară pentru contul Casei de Depuneri și va fi distribuită creditorilor de tribunal.

Art. 53. — Pentru totalul creanțelor reduse prin efectul concordatului și pe toată durata termenului de plată socotit din momentul introducerii cererii, se va stipula o dobândă de 7 la sută pe an.

Art. 54. — Debitorul care a obținut concordatul, este obligat a primi normele prevăzute prin programul de exploatare ce i se vor fixa de Ministerul Agriculturii.

Art. 55. — Sentința de omologare face concordatul obligatoriu față de toți creditorii anteriori cererii de concordat.

Art. 56. — Sentința de omologare constituie titlu executoriu pentru cota concordatară ce s'a fixat.

Art. 57. — Sentința definitivă este executorie. Câte o copie după sentința definitivă se va trimite cărții funduare, tribunalului sau judecătoriei de ocol din circumscripția în care este situat imobilul, urmând ca din oficiu să se facă mențiune în registru de inscripțiuni (carte funduare) pe numele debitorului.

Art. 58. — Înainte de executarea integrală a obligațiunilor concordatului, debitorul nu poate înstrăina sau ipoteca imobilele sale, constitui gajuri sau dispune de acțiunile sale decât în limitele prevăzute prin concordat.

Art. 59. — În caz de neîndeplinire a obligațiunilor concordatului de către agricultorul debitor, oricare creditor poate cere instanțelor

competente fie revocarea concordatului, fie executarea cotei concordatate asupra bunurilor agricole ale debitorului.

Cererile de executarea cotei concordatate sau de revocarea concordatului vor fi îndreptate înaintea aceluiași instanțe cari au judecat și admis cererea de concordat după indicațiunile făcute la art. 35.

În caz de revocare a concordatului, creditorii vor fi repuși în drepturile lor anterioare cererii de concordat putând continua urmărirea începută asupra patrimoniului debitorului.

Art. 60. — Dela introducerea cererii de concordat și până la desăvârșita hotărâre a cererii introduse, toate urmărirea de orice natură ar fi ele în contra debitorului, sunt suspendate.

Art. 61. — Cererile de concordat adresate judecătorului de ocol vor purta un timbru fix de 300 Lei. Acelaș timbru va fi pus și pe apelurile în contra acestor hotărâri.

Cererile de concordat adresate tribunalului precum și apelurile la Curtea de Apel, vor purta un timbru fix de 500 Lei.

Dispozițiuni generale comune.

Art. 62. — Creanțele contra obștilor de cumpărare sau grupurilor de săteni cari au cumpărat în comun, sunt convertibile după normele prevăzute în prezenta lege.

Deasemeni vor putea beneficia de dispozițiunile referitoare la concordat.

Art. 63. — Un regulament întocmit de Ministerul de Finanțe va desvolta normele de punere în aplicare a acestei legi și de funcționare a organelor create.

Art. 64. — Toate dispozițiunile din legi și regulamente anterioare, contrarii acestei legi, sunt și rămân abrogate.

(Sfârșit.)

Guvernul și chestia depunerilor.

Se răspândește tot mai mult vestea, că Guvernul de aceea nu vrea să ia în nici un fel, nici o atitudine, în chestia depunerilor, pentru că unul din factorii chemați ar fi de credința, că aceasta atmosferă de iritație, care stăpânește rândurile deponenților, ar veni bine chestiunii plasării hârtiilor de valoare, emise de Stat pentru industrie și de Banca Agriculturii. — Nu ne vine a crede aceasta știre, bizară, pentru că nu ne putem închipui Statul în rolul de speculant al mișcărilor, cauzate de guvernării lui, — indiferent, că sunt cei de azi ori de altădată. — Dacă totuși înregistrăm aceasta știre, o facem, pentru că văzând cât de puțin este cunoscută la București structura economică a provinciei noastre, vom

să atragem atențiunea parlamentarilor ardeleni, cu pricepere a problemelor economice, — că dacă știrea de mai sus s'ar adevăra măcar numai în parte, ea ar constitui un atentat la interesele economice ale provinciilor de dincoace de Carpați, unde capitalul principal de operațiuni al băncilor, îl formează depunerile spre fructificare. — Extragerea acestora și blocarea lor în hârtii de valoare, este egală cu anemierea economică a acestei provincii, care a mai suferit o lovitură prin concentrarea banilor publice la Casa de Depuneri și Consemnațiuni din București.

Iată cum se alimentează regionalismul, — prin măsuri luate la București, nu prin îndărătirea celor neasimilabili din provincă.

CRONICA

Necrolog *Văd. Livia Dr. Gyurko n. Nilvan*, membră a Consiliului de administrație a băncii „Sălăgiana“, Jibău (Sălagiu) a decedat la 8 Noembrie a. c.

Ioarichie Neagoe, preot ort. și asesor consistorial, prezidentul Consiliului de administrație a Băncii Centrale Bănățene s. a., Timișoara, fondatorul și fostul prezident a băncii „Steaua“ din Petrovoselo (jud. Torontal, azi aparținător Jugoslaviei) a încetat din viață la 27 Noembrie a. c.

*

Nou guvernator la „Banca Națională a României“. Am publicat în numărul nostru trecut, că Curtea de Casație a anulat hotărârea Curții de Apel și a declarat va'abilă și legală atât revocarea dlui D. Barilleanu, din postul de guvernator, cât și numirea în acel post a dlui C. Angelescu, făcută la timpul său.

În urma acestei deciziuni fostul guvernator dl C. Angelescu, care, după hotărârea Curții de Apel demisionase la postul său, a fost numit, prin decret regal, din nou, în postul său, pe timp de 6 ani, în locul dlui M. Manoilescu.

Dl guvernator C. Angelescu și-a luat deja postul în primire.

Cum dl Manoilescu nici nu a demisionat, nici n'a fost revocat din postul său, ci simplu înlocuit, este în perspectivă un nou proces în jurul postului de guvernator.

*

Memoriul „Solidarității“ către guvern în chestiunea asanării (convertirii) datoriiilor agricole, urmează să fie prezentat guvernului și

altor factori chemați, întregit și modificat, după ce se vor cunoaște toate dispozițiile proiectului refăcut.

*

Asanarea datoriilor agricole. În urma opoziției generale în contra proiectului de lege al guvernului pentru asanarea (convertirea) datoriilor agricole, ministrul de finanțe s'a declarat gata să facă modificări importante la proiectul său ținând seama de doleanțele cercurilor interesate.

Proiectul va fi refăcut radical cu conlucrarea tuturor partidelor politice.

Să sperăm că ne va fi dat să vedem un proiect acceptabil și de întreprinderile bancare și de alți creditori și ocrotitor și pentru debitorii agricoli.

*

Băncile din județul Hunedoara și conversiunea. Considerând că proiectul de lege pentru asanarea datoriilor agricole depus la camera deputaților va avea influență decisivă asupra gestiunii în viitor a băncilor pentru cazul, că va deveni lege, băncile au convenit în conferința din 29 Noembrie — în prezența deponenților, — ca pentru apărarea intereselor tuturora să stabilească norme potrivite, începând cu 1 Decembrie a. c. în scopul ridicării din depuneri, urmând ca hotărârea aceasta detaliată să se afișeze în localul băncilor.

Plăți din depuneri se vor face de două ori lunar, *anume la 10 și 25 a fiecărei luni*, pe lângă controlul dlui George Răzuși director al sucursalei Băncii Naționale a României, Deva.

Conferința a fost convocată de dl Dr. Aurel Vlad, fost ministru.

Situațiunea sumară a Băncii Naționale a României

Extragem din ultima situațiune sumară, dela 21 Nov. 1931, a Băncii Naționale următoarele poziții

Activ	Lei
Aur în țară și străinătate	8.988,745.013
Devize	1.901,206.088
Monetă divizionară	554,497.253
Portofoliul comercial	13.168,762.505
Avansuri pe titluri și metale prețioase	638,242.207
Datoria Statului	3.484,560.893
Avansuri temporare Tezaurului	1.752,000.000
Titluri și participațiuni	878,902.140

Fond. de pens. și asistență pt. personal	145,042.407
Imobile	578,481.063
Mobilier și mașini de imprimărie	101,474.808
Cheltuieli de administrație	203,299.217
Activ corăsp. unor angaj. pe termen	1.002,032.331
Conturi diverse	3.065,805.983
Totalul activelor	36,463,051,908

Pasiv

Capital social	600,000.000
Fond de rezervă	380,931.312
Fonduri pentru amortizări	404,509.645
Fonduri de pensii și asis. pt. personal	146,363.243
Bilete B. N. R. în circulațiune	23.776,784.440
Conturi curente și depozite la vedere	6.030,868.544
Dobânzi și beneficii diverse	405,572.576
Conturi diverse	1.232,012.734
Raportul între stocul de aur și angajamente	30,16%
Raportul între stocul total și angajamente	36,45%

Taxa: { Scont 8%
Dobânda 9%

1932

Recomandăm institutul nostru pentru comenzile — cu ocazia noului an:

Registre de bancă de l-a calitate.

Livrete de depuneri.

Blanchete de scrisori.

Reevizite și hârtie pentru biuro.

Reevizite școlare etc. etc.

Modele și Devize la cerere.

Tipografia—Compactoria—Librăria

DACIA TRAIANĂ, s. a.

Sibiu, Piața Unirii 7.